

[Inge Krogh.]

helt år f. eks.; der er ingen, der ved, hvor det er, og så pludselig bliver det opklaret, at det ligger i en kontorchefs skuffe.

Vil socialministeren gøre noget for at forhindre, at noget sådant kan ske, altså at socialstyrelsen virkelig arbejder med de budgetter?

Eva Gredal (S):

Jeg hørte med interesse, ministeren oplyste, at man i 1975-76 har budgetteret med ca. 300 skolepladser; jeg forstår det som træningsskolepladser. Er ministeren nu sikker på, at de budgetter kan holde, som ministeren henviste til? Vi har jo gang på gang været ude for, at de budgetter, der kommer fra socialstyrelsen, skal rettes; det har såvel den nuværende minister som tidligere socialministre været ude for. Er det sådan nu, at ministeren kan klare de budgetter? At det ikke bare igen bliver tomme løfter, der gives, fordi der skal rettes så meget i budgetterne og man bruger de penge til nye ting på andre steder for at holde budgetterne?

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg kan først sige til hr. Henning Philipson, at forslaget om den omkostningsdæmpende ydelse ikke stammer fra socialministeriet. Hvad angår det andet spørgsmål rejst af fru Inge Krogh, om jeg vil påse, at de bevillinger og tilladelser, der er givet, bliver udnyttet øjeblikkeligt og således, at der ikke sker ændringer, må jeg nok sætte et spørgsmålstegn ved det, for sagen er jo i virkeligheden den, at de fleste af vore projekter er på bordet i lang tid, inden de kommer til udførelse. Og med de ændringer, der sker i opfattelsen af, hvordan man skal tilrettelægge omsorgsarbejdet for klienterne, er det således, at en række projekter vil være i fare for at blive forældede i forhold til den opfattelse, der er gældende på etableringstidspunktet, således at man er nødsaget til enten at rette projektet eller måske flytte det. Det tør jeg ikke sige noget om. Det vil selvfølgelig være det rigtige, at når man går i gang med et byggeri, er man sikker på, at det er det rigtige projekt ud fra de erfaringer, man senest har gjort.

Til fru Eva Gredals spørgsmål, om jeg

tror, budgettet kan holde, vil jeg sige: ja, det tror jeg. Men jeg må da indrømme, at jeg har de erfaringer, som også fru Eva Gredal har, med de tal, og der kan jo indtræffe ting og sager, som gør, at tempoet må ændres; men jeg håber, det vil være muligt i dette tilfælde at få det til at holde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Eva Gredal (S)* til socialministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvorfor midlerne af „45 millioner kroners bevillingen“ til åndssvageforsorgen for 1973-74 endnu ikke så sent som oktober 1974 er brugt, end ikke et aktstykke er fremsendt til finansudvalget?“
(Spm. nr. 5).

Eva Gredal (S):

Må jeg først sige, at der har indsneget sig en fejl i spørgsmålet. Der skal stå: kan ministeren oplyse, hvorfor resten af midlerne osv. Jeg har meddelt ministeren det forinden, så derfor kan jeg godt stille spørgsmålet.

I april i år meddelte ministeren socialudvalget her i folketinget, at af de 28,5 mill. kr., der skulle gives til åndssvageforsorgen i 1973-74 som særbevilling, var der brugt 18 mill. kr.; og hvornår resten, altså de 12 mill. kr., kunne blive brugt, kunne man ikke sige noget om.

Socialudvalget har nu i sin beretning sagt, at vi stærkt beklager, at pengene til åndssvageforsorgen ikke er blevet brugt. Det kan ikke være rigtigt, at disse penge endnu ikke er blevet brugt til det, de skulle bruges til, nemlig til udvidelse af træningsskoler eller specialskoler, som man vist efterhånden er begyndt at kalde dem, og til bygning af 2 nye specialskoler. Da vi i 1972 ompriorerede de 45 mill. kr. til åndssvageforsorgen, skete det i fuld enighed mellem folketingets daværende partier. Jeg selv føler et meget stort ansvar for, at disse penge bliver brugt til tiden, og at børn og unge under åndssvageforsorgen ikke bliver snydt.

Jeg ønsker ikke en oprensning af, hvad de 18 mill. kr. er brugt til, men en forklaring på, hvorfor træningsskolesagen ikke er blevet løst. Det første oplæg til aktstykke til finansudvalget kom i foråret 1973. Vi kan ikke blive ved med at se på, at de styrelser,